

FERÁTY V GROSSES HÖLLENTAL

● **Wachthüttlkamm** (Hřeben k ochranným chatám) stoupá lesem po širokém hřebeni. Do cesty se co chvíli staví zarostlé skalky, šikmé skalní prahy a podobné nepříjemnosti. Stavitelé cesty taková místa zpřístupnili žebříky a zábradlím. Kdo ještě nebyl na ferátě, může si to tady vyzkoušet. Není potřeba speciálního vybavení. Stačí pohorky a trocha pozornosti, abyste neuklouzli na vlhké skále. Zkušenější si tu mohou vychutnat zvláštnost, protože ferát v lese je v Evropě jako šafrán.

● **Teufelsbadstüben** (Dáblova koupelna) je dlouhá vyhlídková túra, která využívá skalních teras, po kterých neúnavně traverzuje až na vrchol pětisetmetrové stěny a setkává se tam s Wachthüttlkamm. Pěšina, tu a tam zajištěná ocelovým lanem, poskytuje pohledy z ptáčích perspektiv a umocňuje pocit z volného prostoru. Jednotlivá patra skalních lávek překonává několik kovových žebříků.

● **Alpenvereisteig** (pojmenována po Alpském spolku, který ji nechal vybudovat) začíná populárním šedesátimetrovým žebříkem, který slouží turistům již více než sto let. Cesta končí u Höllentalaussicht, odkud je nejkrásnější výhled na Höllental.

● **Gaisloch** (Gaisova rokle) je nejnáročnější ze všech ferát v oblasti. Je nejdále v údolí, ča-

sově nejnáročnější, nejtěžší a ještě tu často bývá vlhká skála, protože skrze ni protéká potůček. Během túry je nutno překonat tisícimetrové převýšení a z toho třetinu lezením po skále.

● **Hoyosch** (jméno nese po Habsburkovi Ernst-Grafovi) byla téměř zapomenuta a vypadlo to, že je odsouzena k zániku. Před pár lety však byla obnovena. Protože vede na druhé straně údolí než všechny ostatní cesty, můžete na ní vychutnat klid, osamělost a také značné převýšení. Feráta sice sama o sobě není extrémně dlouhá, ale návrat zpět vede přes vysoké kopce, které z ní dělají fyzicky náročnou túru.

Sportovní feráty na Hohe Wand
● **Wildenauersteig** (jméno má po obci Wildenau) stoupají sto metrů kolmo na samostatnou skalní věž. Jsou osazeny pouze železnými kramlemi a nejsou vybaveny jistícím lanem. Nedo-
poručuje se tady mít závratě!

● **HTL Steig** vede celou dvousetpadesátimetrovou stěnou od úpatí až k restauraci na jejím vrcholu. Je označována jako celkově nejnáročnější feráta v okolí Vídně.

● **Blut-spur** (Krvavá spára) je pouhých pětaticet metrů dlouhá, extrémní sportovní zajištěná cesta nejvyšší obtížnosti v horní části stěny.

Sportovní feráty v okolí Ottohaus

● **Kronich** představuje krátký hodinový okruh okolo chaty se dvaceti minutami těžkého lezení. Pokud tuto ferátu zdoláte, můžete ji považovat za vstupenku do dlouhých a obtížných výstupů.

● **Hans von Haid** popisují různé průvodce různě. Jasně však je, že je velmi dlouhá, hodně těžká a má mnoho variant v dolní i horní části. Výhodou je, že se z ní dá na několika místech utéci. Může se to hodit za špatného počasí nebo při velké únavě. Doba výstupu je podle kondice a zvolené varianty od jedné do čtyř hodin.

→ deňských vodáků. Říčka se totiž hluboko zařezává do bílých skal a tvoří klikaté koryto, jehož obtížnost se pohybuje okolo stupně WW 2 vodácké klasifikace. Znamená to, že se dá sjet na otevřené kánoji, ale zároveň je vhodná i pro kajakáře a jezdce na nafukovacích kánoích. Jediné místo na začátku údolí je těžší, ale okolo krátké soutěsky se dá loď přenést.

Silničky

Cyklisté na horských kolech se pohybují spíše v podhůří, kde mohou jezdit po lesních cestách. V horských partiích jsou však stezky spíše pro kamzíky než pro cyklisty. Ovšem „silničáři“ využívají perfektní asfalt silničky podél řeky skrze celý Höllental. Často tudy vedou trasy regionálních závodů a není výjimkou potkat nějakou známou tvář z profipelotonu, jak najíždí tréninkové kilometry.

Lanovky

Turisté chodí po značených i neznačených pěšinkách a vozí se třemi lanovkami. Milovníci ferát na pomezí mezi horolezectvím a turistikou mají na rozdíl od nich jediné centrum. Je jím obrovské boční údolí zvané Grosses Höllental. Pod ním stojí chata Weichtalhaus s velkým neplaceným parkovištěm a z něho vyrazí turisté na několik zajištěných

cest. Všechny se v pětistupňové škále obtížnosti pohybují mezi A a B. Jsou tedy vhodné především pro obdivovatele přírody, začátečníky a zkušené rodiče s dětmi. Žádné velké sportovní výkony na nich nikdo nepředvede. Přesto má každý výstup své kouzlo.

Za sportovními ferátami nejvyšších obtížností je nutno zajet o kousek vedle do masívu Rax do okolí chaty Ottohaus, nebo do pohoří Schneeberg na obrovskou skalní stěnu Hohe Wand, kde bylo v posledních letech několik takových vybu-

dováno. Na rozdíl od starých klasických ferát, které vedou nejkrásnějšími místy s dalekými rozhledy, jsou nové těžké cesty vybudovány pouze jako sportovní náčiní bez ohledu na okolní krajinu. Šplhání po jejich lanech zvládne každý, kdo nepropadá závratím, ale výstupy připomínají spíše hasičské cvičení než výlet do přírody. ●

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem specializovaného serveru

FOTO: JAKUB TUREK

INFORMACE

Rakouská centrála cestovního ruchu: www.rakousko.com
Průvodce po ferátách: www.bergsteigen.at
Lanovky v regionu: www.raxseilbahn.at
Učebnice lezení: sakal.stredozem.cz